

[Nathalie Lind.]

bemærkningerne til lovforslaget. Det beklager jeg egentlig, for det er en ganske vidtgående ændring, der er tale om. Det hedder, at indtil 1. januar 1974 kan man få lov at bruge de gamle pantebrevsformularer; man taler i bemærkningerne om, at det vil tage lidt tid at få de nye formularer trykt og indarbejdet, og derfor lader man den hidtidige tilstand bestå. Jeg synes, justitsministeren skylder befolkningen lidt oplysninger om, ikke alene hvorfor man vil ændre det, men også ganske simpel information om, at der her ved lovforslagets bilag sker en betydelig ændring i den reelle retstilstand i dag. Jeg beklager, at vi overhovedet ikke har fået en bemærkning om det, hverken i fremsættelsen eller i bemærkningerne til lovforslaget.

Men vi kan tilsige en velvillig behandling, for principperne kan vi være enige om.

Gudme: Også dette lovforslag indeholder en reform, og igen en reform, der længe har været stillet krav om.

Den store ændring i dette forslag til tinglysningsloven er ændringen af reglerne om rettidig betaling af pantebrevsydelser. Det må siges at være en god og klar regel, at i det øjeblik debitor har været på postkontoret og står med en talon for enten en postgiroindbetaling eller en postanvisning, har han beviset for, at pengene er sendt. Så er dette, at han har været på postkontoret, tilstrækkeligt. Der skal ikke som hidtil være et krav om, at pengene skal være fremme hos kreditor senest på den sidste betalingsdag, typisk den 18. juni eller den 18. december.

Men jeg er helt enig med hr. Hjortnæs i, at når vi først har fået lovfæstet det, må vi også sikre os, på anden måde eventuelt, at en indbetaling til postkontoret er en endelig og definitiv indbetaling, sådan at debitor ved, han er frigjort, og kreditor ved, at han dermed har fået sine penge. I de meget, meget få tilfælde, hvor pengene eventuelt måtte gå tabt undervejs, ville det næppe være nogen stor statsudgift, om vi lod postvæsenet tage risikoen. Gennemfører vi dette system, må det være en naturlig konsekvens at gøre det. Vi havde et spørgsmål om værdien af en postkvittering her i folketinget for et års tid siden, og svaret var utilfredsstillende. Jeg tror, det vil være rigtigt,

om vi under udvalgsbehandlingen af dette lovforslag prøver at nå hen til — og vi skal så i givet fald inddrage ministeren for offentlige arbejder — at få en helt tilfredsstillende formulering på dette punkt, sådan at hvis pengene er gået over postkontorets skranke, er der sket endelig, definitiv og utvivlsom betaling.

Det er den ene ændring. Den anden er, at det ikke får katastrofevirkning, hvis man kommer senere end 7. dagen efter forfaldsdagen. Det er vel i særdeleshed det, der har været efterlyst. Vi kender jo disse højst ubehagelige tilfælde, hvor folk er kommet for sent, det være sig som følge af sjuskeri eller ren og skær forglemmelse. Vi må sige, at det er i orden, at man nu ikke kan komme ud for den store økonomiske ulykke og risikere at skulle indfri hele sit pantebrev, fordi man er kommet for sent, men at man yderligere skal have det påkrav, som kan afsendes, efter at forsinkelsen er konstateret.

Skulle jeg komme med en lille indvending, skulle det måske være den, at jeg synes, vi næsten er for flinke, som lovforslaget er udformet. Nu siger vi, at ved den ordinære terminsbetaling kan man nøjes med at gå på postkontoret og få sin postkvittering på 7. dagen. Kunne man ikke med nogen rimelighed kræve, at ved den forsinkede terminsbetaling skulle pengene være fremme 7 dage efter, at påkravet var modtaget? Nu stabler vi 7 dage oven på 7 dage, og da postgirokontoret i realiteten bruger ca. 4 dage til at besørge pengene, kan der blive tale om en ganske kraftig forsinkelse, når man først bliver væk med pengene i terminen, derefter får påkrav, og efter påkravet lader det gå lige til den bitre ende, før man sender pengene pr. postgiro. Det er en detalje, men også den kan vi måske drøfte.

Noget andet, som fru Nathalie Lind lige berørte, er også drøftet i min gruppe, og det er spørgsmålet, om man virkelig kan gennemføre sådanne regler med tilbagevirkende kraft, altså med virkning for de pantebrevs, der i dag cirkulerer, sådan at de virkninger, der i sin tid var en del af aftalegrundlaget ved oprettelse af pantebrevs, nu sættes til side og erstattes af en ny lovregel. Man kan vel gøre det, men også det var måske en drøftelse værd.

En af småændringerne i det foreliggende